

Eesti Arstide Liidu üldkogu koosolek Viljandis

Arstide liidu üldkogu ei rikkunud tänavugi traditsioone ja kogunes taas teatrisaalis – Viljandi Ugalas. Andres Korgi esimese presidendiaasta kokkuvõttega jäid kõik rahule, ägedam diskussioon puhkes seal, kus puhkema pidi: järgmise aasta eelarve ja liikmemaksu ümber. Volikogu oli selgeks vaielnud vastutuskindlustusmaks küsimuse ja üldkogugi oli päri, et järgmisest aastast saavad erialase tsiviilvastutuskindlustuse arstide liidu kõik töötavad liikmed ning kindlustusmaks kümme krooni tasutakse iga kuu koos liikmemaksuga. Seega suureneks liikmemaks 45 kroonini. Eestseisus oli ette valmistanud ka teise, 50kroonise liikmemaksuga eelarvevariandi, mille kulude pool oli esimesest suurem arstide liidu maja renoveerimiseks kavandatava summa tõttu. See aga ajas saali ärevile ja tekitas hulga küsimusi: miks remonti peab tegema liikmemaksu eest, kas seda saaks edasi lükata ja *last but not least* – kas seda maja üleüldse vaja on! Pikk arutelu näitas, et arstide liidu maja teema vajab üksikasjalikumalt käsitlemist, mida allakirjutanu lähitulevikus Eesti Arsti veergudel ka püüab teha.

Samuti selgus, et 50 krooni kuus oma kutseliidule liikmemaksu maksta on praegu veel enamikule liig, kuigi summa võrdub praegu arsti tunnipalga alammääraga. Arstide liidu liikmemaks siiski mitte ainult ei tõuse, vaid mõnel puhul ka väheneb: nimelt mittetöötavatel arstidel on see nüüd 50 krooni aastas (seni 20 krooni kuus), mis loodetavasti lahendab seniorkolleegide liikmelisuse probleemid. EAL ja piirkonnaliitude liikmemaksude ümber on kahjuks ikka veel segadust, nii et sellegi teema juurde tuleb edaspidi naasta.

Hääletamisel pooldas 45kroonist liikmemaksu ja sellele vastavat eelarvet kaks kolmandikku delegaatidest. Tuleb nõustuda suurema liikmemaksu toetajate leeris olnud hiidlase Lia Prigodaga, kes oma repliigis Kaljo Villakot tsiteerides ütles: „Elus on kolm tähtsat asja: usk, lootus ja armastus, kuid neist tähtsam on raha!“

EAL eestseisuse valimisteks seati üles viis kandidaati, valiti kolm uut liiget ja kaheksaliikmelises eestseisuses vahetus kaks inimest. See aritmeetiline paradoks on tingitud delegeeritud kohtadest eestseisuses, mis kuuluvad presidendile, ekspresidendile, Tallinna ja Tartu AL ning ENÜ esindajale. Neist andis ENÜ esindaja Toomas Kariis oma volitused üle Vallo Volkele. Kolmele vakantsele kohale kandideerisid Indrek Oro ja Diana Ingerainen (esitas Tallinna AL), Katrin Elmet (Tartu AL), Ave Aava (Pärnu AL) ja Toomas Kariis (ENÜ); valituks osutusid Indrek Oro,

Diana Ingerainen ja Toomas Kariis. Eestseisuse tegevuse järjepidevus on tagatud, samas on hea meel, et juhatuses on esindatud ka perearstid, loodetavasti mõjub see soodsalt EAL ja perearstide seltsi suhetele.

Üldkogu külaline, värske abiminister Külvar Mand andis ülevaate Sotsiaalministeeriumis teoksil olevast. Ministeerium saab tervishoidu mõjutada peamiselt seadusloome kaudu, kuid ka tervishoiuteenuste hinnakujundus tahetakse võtta oma vastutusalasse. Peagi kinnitavad nõuded haiglaliikidele määravad, mida üks või teine haigla võib teha ja mida ta peab tegema. Arstidele meelepärane oli ka ravimiseaduse eelnõu parandusettepanek, mis veeretaks retseptide väljakirjutamisel ja ravimisoodustuste määramisel osa vastutust proviisorite õlule. Küsimustele vastates andis Mand hulga optimismi sisendavaid lubadusi. Näiteks jääks VEKi dokumentide vormistamisel perearsti ülesandeks ainult diagnoosi panemine ja patsiendi tervisliku seisundi hindamine, muu aga teeksid VEKi komisjonid. Kindlasti säilib tervishoiusüsteemis oma koht kooliarstidele ja töötervishoiuarstidele, üldarstidele antakse registreerimisprotseduuri käigus võimalus saada eriala. Samas kahtles abiminister, kas kõigile soovijatele residentuurikoha võimaldamine on otstarbekas, sest siis ei olevat tagatud vajalik õppekoormus ja praktiliste oskuste omandamine võib kannatada. Eesti meditsiinielu viimase pommudise, Tallinna haiglate järjekordse liitmise plaani liigitas Külvar Mand õhulosside valda, mille pärast pole põhjust ärevust tunda. Elu näitab, kas Sotsiaalministeerium oma head kavatsused ka teoks teeb.

Olulisemat sõnavõttudest. Peeter Mardna tundis muret arstkonna (puuduva) ühtsuse pärast ja ütles, et arstide liit peab eelkõige nõudma arstidele töökoormuse normide kehtestamist ja tööle vastavat palka. Arstide hulka ja vajadust käsitledes tõi ta esile Eesti eripära. Meil on erinevalt enamikust arenenud riikidest kolmveerand arstkonnast naised, kes neljakümneaastase töötamisperioodi jooksul keskmiselt neli aastat laste sünnitamise-kasvatamise tõttu töölt eemal on. Seetõttu vajame arste 1000 elaniku kohta 5–6% rohkem kui Euroopa riikides tavaks.

Jaan Tepp avaldas arvamust, et EAL on liialt seotud erakondlikkusega. Arstide liidu president on koalitsioonierakonna liikmena Riigikogu liige. Mis saab siis, kui erakonna seisukoht ei lange kokku arstide liidu omaga? Samuti on Andres Kork poliitikuna Põhja-Eesti Regionaalhaigla nõukogu liige, seega tööandja esindaja.

Lõppdokumendina kinnitas üldkogu pöördumise Eesti riigi ja avalikkuse poole, mille peateemaks on arstkonna jätkusuutlikkuse probleemid. Pöördumise lõpus avaldati toetust TALO palgavõitlusele.

Katrin Rehemaa

eal@arstideLiit.ee